

Després del 22-M: cal passar de les protestes a les propostes sòlides

Dm, 24/05/2011 per Justícia i Pau
[Justícia i Pau](#)

Eduard Ibáñez, director de Justícia i Pau Barcelona

Els resultats de les eleccions d'ahir poden fer perdre protagonisme a les extraordinàries mobilitzacions populars iniciades la setmana passada a tot l'Estat espanyol. Però del que no es pot dubtar és que, d'una manera o altra, tindran repercussions polítiques a mig o a llarg termini, perquè expressen una frustració compartida per segments molt importants de la població.

En efecte, el fet que milions de ciutadans hagin tornat a atorgar la seva confiança a candidats membres dels partits més importants, sobretot a partits aparentment allunyats del que expressen els mobilitzats, pot ocultar un fet: globalment, quasi la meitat de la població no va exercir el dret de vot el 22 de maig. Per tant, l'abstenció representa, ara com ara, la candidatura més votada i és aquí on es concentra la major insatisfacció sobre l'actual situació política.

Els partits que han obtingut els millors resultats poden tenir la temptació de creure que la seves opcions són immunes a aquesta insatisfacció creixent. Però no han de perdre de vista almenys tres consideracions. D'una banda, que molts dels qui els han confiat el seu vot, ho han fet per responsabilitat, però aquesta no exclou una distància crítica, ni és un xec indefinit en blanc, i en molts casos és una opció exclusivament municipal o regional. Per altra banda, si la crisi econòmica i l'atur es mantenen i si les dures polítiques de retallada pressupostària continuen, entraran en col·lisió amb els interessos de cada cop més gent. En tercer lloc, i no menys important, les mobilitzacions són promogudes fonamentalment per gent jove, que és un dels sectors socials menys representats pel sistema actual de partits i que, a la llarga, seran els qui tindran més recorregut polític.

De totes maneres, encara és aviat per fer cap previsió sobre l'evolució d'aquest moviment. Per ara, es tracta d'un magma amb visions i interessos massa heterogènies, en alguns casos contradictoris, sense líders ni organització efectiva i amb propostes sovint poc sòlides i insuficientment meditades. Tan pot derivar en un escenari de protesta permanent i inestabilitat política com pot constituir-se un moviment ciutadà estable que vulgui influir políticament de forma externa a les institucions. Però també pot fer néixer una o diverses forces polítiques noves o reordenar el mapa de partits, o bé pot acabar sacsejant profundament l'actual ordre polític d'altres maneres que no sospitem.

L'evolució futura dependrà de com integrin els actuals grans partits i dirigents les demandes que s'estan expressant. Però dependrà també de la capacitat d'aquest moviment social de trobar lideratges adequats, de connectar-se internacionalment i, sobretot, d'articular consensos amplis sobre propostes polítiques consistents, realistes i alhora innovadores, per tal que siguin assumides per les actuals o per noves forces polítiques i portades democràticament a les institucions amb el suficient suport electoral. És l'única manera de influir en profunditat i seriositat en una realitat social tan complexa com la nostra.